

Den 9. Oktober optoges den abessinsk-italienske Konflikt paa Forsamlingens Dagsorden og kom straks til Behandling. Referatet af Raadmødet den 7. Oktober var i Overensstemmelse med »Direktiverne« af 1921 blevet tilstillet samtlige Forbundsmedlemmer.

Raadets Standpunkt blev ikke gjort til Genstand for Afstemning i Forsamlingen, idet Delegationernes Tavshed betragtedes som Tiltrædelse, og de Delegationer, der ønskede at udtale en modsat Opfattelse, opfordredes til at tage Ordet.

Ostrigs og Ungarns Delegerede erklærede, at disse to Lande ikke kunde tiltræde Raadets Standpunkt, og den Delegerede for *Albanien* udtalte, at hans Land ikke kunde gaa med til Sanktioner.

Baron *Aloisi* udtalte, at Folkeforbundet ikke havde gjort de i det italienske Memorandum indeholdte Klager mod Abessinien til Genstand for tilstrækkelig Undersøgelse. Han fremhævede dernæst, at Folkeforbundet i tidligere Tilfælde af Krig (den japansk-kinesiske Krig og Chaco-Krigen) ikke var gaaet til Sanktioner, og sluttede med at hævde Italiens Ret til at skaffe sig Plads for dets Virksomhed udenfor Europa.

Forsamlingens Præsident fastslog den 11. Oktober, at af de 54 Forbundsmedlemmer, der var repræsenteret i Forsamlingen, havde 3 Stater ikke anerkendt Raadets Opfattelse (Italien, Østrig og Ungarn), 1 Land havde erklæret ikke at kunne anvende Sanktioner mod Italien (Albanien), medens 50 Medlemsstater havde billiget Raadets Standpunkt.

Der nedsattes derefter et Udvalg med 1 Repræsentant for hver Medlemsstat, Parterne undtaget, det saakaldte *Koordinationsudvalg*, med den Opgave at tilvejebringe Ensartethed i de Forholdsregler, der skulde træffes i Medfør af Pagtens Art. 16. Koordinationsudvalget, i hvilket 49 Lande lod sig repræsentere, overdrog et mindre Udvalg, *18-Mands-Udvalget*, at tage Initiativ til Forslag og følge Udførelsen af de Forslag, der forelagdes Regeringerne.

I Dagene 11.—19. Oktober tilstillede

Koordinationsudvalget Regeringerne 5 forskellige Forslag. Af disse gik Forslag I ud paa *Forbud mod Udførsel af Vaaben, Ammunition og Krigsmateriel til Italien* og omvendt Tilladelse dertil for Abessinien. Forslag II gik ud paa *Standsning af Laan og Kreditgivning til Italien*, Forslag III paa *Indførselsforbud for italienske Varer*, og Forslag IV paa *Forbud mod Udførsel til Italien af visse Varer* (Træk- og Lastdyr, Kautschouck og en Række Metaller anvendelige til Vaabenfabrikation). Løbende Kontrakter blev ikke undtaget, derimod Varer, der var undervejs i det Øjeblik, Forbudet udstedtes. Endelig pegede Koordinationsudvalget ved Forslag V paa, at Forbundsstaterne ifølge Pagtens Art. 16, 3. Stk., gensidig skal understøtte hinanden i de økonomiske og finansielle Sanktioner.

18-Mands-Udvalget opfordrede senere Regeringerne til at føre Kontrol med Bestemmelsesstedet for de Varer, hvis Udførsel til Italien blev forbudt, for at undgaa en Eksportomlægning, samt til i fornødent Omfang at suspendere Gennemførelsen af Clearingsaftaler med Italien. Udvalget foreslog endelig at udvide Udførselsforbudene til Brændselolier, Jern, Staal, Kul, Koks m. m., naar de nødvendige Betingelser for at gøre saadan Udvidelse virksom, forelaa.

For Danmarks Vedkommende var der efter den gældende Lovgivning intet til Hinder for straks at tiltræde Forslaget vedrørende Vaabenudførsel. Det meddeltes derfor Forbundets Generalsekretær, at den danske Regering havde besluttet i paakommende Tilfælde ikke at nægte Tilladelse til Udførsel af Vaaben, Ammunition og Krigsmateriel til Abessinien, men omvendt at afslaa Tilladelse til Vaabeneksport til Italien og italienske Besiddelser.

De i Genève vedtagne Forslag, der angik finansielle og økonomiske Forholdsregler, kunde derimod for Danmarks Vedkommende ikke alle gennemføres, uden at der ved Lov tilvejebragtes en dertil sigtende Bemyndigelse for Regeringen. Under 16. November 1935 stadfæstedes følgende Lov, der straks traadte i Kraft: